598/00

Den 21. juli 2000 blev i sag nr. 51.889:

xx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx xxxxxxxxx

mod

Europæiske Rejse-
forsikring A/S
Frederiksberg Allé 3
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft rejseforsikring i Europæiske Rejseforsikring A/S, påstår selskabet tilpligtet at udbetale erhvervsevnetabserstatning på 723.276 kr., subsidiært 110.250 kr.

Klageren pådrog sig ved et overfald i oktober 1995 et alvorligt hovedtraume.

Klageren var på skadetidspunktet – med virkning fra den 1/8 1995 - tilkendt forhøjet almindelig førtidspension på grund af en knæskade fra en arbejdsulykke i 1990, og Arbejdsskadestyrelsen har den 29/7 1998 vurderet, at klageren som følge af overfaldet i oktober 1995 "har fået halveret sin resterhvervsevne, svarende til et resterhvervsevnetab på 50 procent".

Selskabet har anerkendt, at skaden er omfattet af den tegnede forsikring, der dækker "det beløb, en skadevolder ville blive dømt til at betale i henhold til dansk retspraksis, i henhold til erstatningsansvarsloven, for et overfald, sket under tilsvarende omstændigheder i Danmark" med maksimum 500.000 kr., heraf har selskabet udbetalt 119.592,26 kr. Det er imidlertid selskabets anbringende, at klageren uanset overfaldet ikke ville være kommet i arbejde, hvorfor han ikke har haft noget erhvervsevnetab. Selskabet har

bl.a. anført følgende: ”Det fremgår af det af klageren fremlagte bilag 1 – speciallæge C.O.’s erklæring af den 13. november 1996 – at klageren ikke havde været i arbejde siden en tilskadekomst den 14. december 1990, at klageren ’får sitren og stød af smerter i højre ben om aftenen, må altid gå med stok, hvis han ikke går med denne, kommer der et højlydt smæld i knæene’ at skadelidte har forsøgt arbejdsprøvning, men at dette ikke kunne lade sig gøre, idet knæet straks hævede op, og han måtte gå til egen læge for at få det tømt og sprøjet cortison ind i knæet, og at klageren angiver kun at have en kort gangdistance på få hundrede meter, han har hele tiden murren i knæet, også når han sidder stille, og angiver, at knæet ikke kan bruges til noget. Det fremgår endvidere, at klageren var uddannet tømrer, og af kommunen har fået tildelt almindelig forhøjet førtidspension som følge af den gamle skade."

Klageren påberåber sig, at førtidspensionen var tilkendt med kontrol efter 2 år, på hvilket tidspunkt han formodede at være arbejdsdygtig igen. Klageren kræver derfor erhvervsevnetabet beregnet på grundlag af en årsløn på 241.092 kr. som snedker/tømrer. Subsidiært kræver klageren erhvervsevnetabet fastsat efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 8.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at der til tvistens afgørelse kræves en nærmere bevisførelse vedrørende spørgsmålet om klagerens berettigelse til erhvervsevnetabserstatning efter erstatningsansvarslovens §§ 7-8. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må med retshjælpsforsikringsdækning foregå ved domstolene. Nævnet må derfor afstå fra at viderebehandle sagen, jf. § 4 i nævnets vedtægter.

Derfor

b e s t e m m e s:

_____

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Jørgen Nørgaard